RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1522/2000

av den 10 juli 2000

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av syntetstapelfibrer av polyestrar med ursprung i Australien, Indonesien och Thailand och om slutgiltigt uttag av den preliminärt införda tullen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ([1]), särskilt artikel 9 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med den rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Provisoriska åtgärder och slutgiltiga utjämningstullar

(1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 124/2000 ([2]) (nedan kallad förordningen om preliminär tull) infördes preliminära antidumpningstullar på import till gemenskapen av polyesterstapelfibrer enligt KN-nummer 5503 20 00 med ursprung i Australien, Indonesien och Thailand.

(2) Till följd av en parallellt genomförd antisubventionsundersökning infördes genom kommissionens förordning (EG) nr 123/2000 ([3]) provisoriska utjämningstullar på import till gemenskapen av polyesterstapelfibrer med ursprung i Australien och Taiwan.

(3) När det gäller den ovannämnda antisubventionsundersökningen infördes genom rådets förordning (EG) nr 978/2000 ([4]) slutgiltiga utjämningstullar på import med ursprung i Australien, Taiwan och Indonesien.

1.2 Påföljande förfarande

(4) Efter det att preliminära antidumpningstullar hade införts lämnade flera parter skriftliga synpunkter. I enlighet med artikel 6.5 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad ”grundförordningen”) gavs de parter som så önskade tillfälle att bli hörda. Parterna underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka man avsåg att rekommendera anförandet av en slutgiltig antidumpningstull och ett slutgiltigt uttag, på nivån för denna tull, av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär tull. De beviljades också en period inom vilken de kunde lämna synpunkter efter underrättelsen av dessa uppgifter.

(5) De muntliga och skriftliga synpunkter som lämnades av de berörda parterna inom den tidsfrist som fastställts för detta ändamål övervägdes och beaktades, när det ansågs lämpligt, i samband med de slutgiltiga avgörandena.

1.3 Bristande samarbete

(6) Efter det att de provisoriska åtgärderna hade införts begärde en icke-samarbetsvillig indonesisk exporterande tillverkare att kommissionen på nytt skulle se över dennes ställning som icke-samarbetsvillig tillverkare. Det gjordes gällande att trots de svårigheter som tidsfristerna vållade besvarade detta företag kommissionens frågeformulär och att detta var ett tecken på att det hade för avsikt att samarbeta.

(7) Enligt vad som angivits i skäl 18 i förordningen om preliminär tull underlät denna exporterande tillverkare att lämna ett fullständigt svar på frågeformuläret inom en tidsfrist som utsträckts flera gånger för att göra det möjligt för företaget att lämna in ett meningsfullt svar. Det preliminära konstaterandet när det gäller bristande samarbete bör därför bekräftas.

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

(8) Den produkt som berörs är syntetstapelfibrer av polyestrar, inte kardade, kammade eller på annat sätt beredda för spinning, vilka för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 5503 20 00. Produkten kallas vanligtvis polyesterstapelfibrer.

(9) Den thailändska regeringen, Indonesiens regering, vissa exporterande tillverkare och en sammanslutning av användare (”Eurofibrefill”) hävdade att tillkännagivandet om inledande av det nuvarande förfarandet inte omfattade de typer av polyesterstapelfibrer som inte är beredda för spinning och att dessa typer därför borde ha undantagits från förfarandet.

(10) Det hävdades också att det, i alla händelser, borde göras en åtskillnad mellan de typer av polyesterstapelfibrer som är avsedda att användas för spinning (även kallade vävda polyesterstapelfibrer) och polyesterstapelfibrer som inte är avsedda att användas för spinning (även kallade bondade polyesterstapelfibrer (”fibrefill”)) på grund av olikheter i deras fysiska, tekniska och kemiska egenskaper och skilda användningsområde. Dessutom gjordes det gällande att utbytbarheten, i den mån den var möjlig, mellan vävda polyesterstapelfibrer och bondade polyesterstapelfibrer var mycket begränsad och att den endast rörde vissa typer av fibrer som ursprungligen var avsedda för vävda polyesterstapelfibrer vilka kan användas som bondade polyesterstapelfibrer. Vissa

([1]) EGT L 56, 6.3.1996, s. 1: Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 905/98 (EGT L 128, 30.4.1998, s. 18).
([2]) EGT L 16, 21.1.2000, s. 3.
([3]) EGT L 16, 21.1.2000, s. 30.
([4]) EGT L 113, 12.5.2000, s. 1.

berörda parter angav i själva verket att skillnaden mellan vävda polyesterstapelfibrer och bondade polyesterstapelfibrer brukade återspeglas i deras tjocklek, uttryckt i ”denier”. Enligt deras mening används polyesterstapelfibrer med en tjocklek av mindre än 3 denier av spinnerierna, medan typer på mer än 3 denier används för andra ändamål än spinning.

(11) De hävdade vidare att gemenskapsindustrin huvudsakligen tillverkar vävda polyesterstapelfibrer och att de flesta typer av bondade polyesterstapelfibrer därför måste anskaffas utanför gemenskapen.

(12) På samma sätt hävdade en exporterande tillverkare i Indonesien att polyesterstapelfibrer som tillverkas av återvunnet råmaterial (nedan kallade ”återvunna polyesterstapelfibrer”) inte borde ingå i samma kategori som de polyesterstapelfibrer som tillverkas av vanligt råmaterial (nedan kallade ”vanliga polyesterstapelfibrer”), eftersom dessa har olika tillverkningsprocesser, tillverkas av olika råmaterial och har olika slutliga användningsområden. Tillverkaren hävdade därför att återvunna polyesterstapelfibrer inte borde omfattas av detta förfarande.

(13) I detta avseende bör det påpekas att det finns en tydlig återgivelse av varubeskrivningen för det berörda KN-numret omfattande alla typer av polyesterstapelfibrer både i tillkännagivandet om inledande och i klagomålet. Trots detta misstolkade vissa exporterande tillverkare beskrivningen av det berörda KN-numret efter det att denna undersökning hade inletts. Senare klargjordes det att både klagomålet och tillkännagivandet om inledande omfattade alla typer av polyesterstapelfibrer som exporteras av de berörda länderna respektive tillverkas av gemenskapsindustrin oavsett deras användningsområde.

(14) Gemenskapsindustrin tillverkar i själva verket alla typer av polyesterstapelfibrer, särskilt bondade polyesterstapelfibrer. Tvärtemot påståendena om att gemenskapsindustrin skulle ha en mycket begränsad tillverkning av bondade polyesterstapelfibrer visade undersökningen att försäljningen av vävda polyesterstapelfibrer under undersökningsperioden (1 april 1998 till den 31 mars 1999) utgjorde cirka 25 % av gemenskapsindustrins försäljning medan försäljningen av bondade polyesterstapelfibrer utgjorde cirka 75 %.

(15) Det konstaterades även att cirka 50 % av importen av polyesterstapelfibrer med ursprung i Australien, Indonesien och Thailand utgjordes av vävda polyesterstapelfibrer medan resterande 50 % utgjordes av bondade polyesterstapelfibrer.

(16) När det gäller de påstådda olikheterna i fysiska, tekniska och kemiska egenskaper bör det erinras om att det finns många olika typer av polyesterstapelfibrer med vanligtvis samma kemiska sammansättning. De tillverkas också med samma produktionsanläggningar och till och med på samma produktionslinjer. Undersökningen har visat att beroende på aktör tillverkas mellan 15 och 80 typer av polyesterstapelfibrer både av de exporterande tillverkarna och gemenskapsindustrin. De viktigaste kännetecknen genom vilka de olika typerna av polyesterstapelfibrer kan särskiljas är tjocklek (denier), längd, hållfasthet, skrynkelhärdighet och krympmån. Självklart finns det skillnader i tekniska egenskaper mellan dem som befinner sig längst ned respektive högst upp på skalan. Det är emellertid nödvändigt att observera att typer med samma tjocklek kan ha olika fysiska egenskaper, eftersom tillverkningen vanligtvis sker i enlighet med kundernas specifikationer.

(17) Det bekräftades inte i samband med den nuvarande undersökningen, i synnerhet inte i samband med analysen av de faktiska uppgifter som lämnades av de exporterande tillverkarna och gemenskapsindustrin, att det skulle råda en avgörande skillnad i fråga om användning mellan polyesterstapelfibrer på mer än 3 denier och polyesterstapelfibrer på mindre än 3 denier. I själva verket konstaterades att avsevärd överlappning förekom mellan olika typer av polyesterstapelfibrer. Denna undersökning visade att försäljningen av polyesterstapelfibrer på mindre än 3 denier till andra industrier än spinneriindustrierna och på mer än 3 denier till spinneriindustrierna omfattar cirka 20 % av importen från de tre berörda länderna och av gemenskapsindustrins försäljning. 7 % av fibrerna har dessutom det exakta tröskelvärdet 3 denier, som säljs antingen för spinning eller annan användning än spinning. Det framgick därför av undersökningen att det inte finns någon klar skiljelinje mellan de olika typerna, eftersom det råder överlappning dem emellan och således konkurrens mellan ”närliggande” typer inom detta urval av typer.

(18) Utöver den ovannämnda överlappningen har det också konstaterats att samma polyesterstapelfibrer används både för spinning och andra ändamål än spinning genom att vissa typer av polyesterstapelfibrer kan bytas ut mot varandra (i ena riktningen). Vävda polyesterstapelfibrer kan i själva verket säljas till andra ändamål än spinning om fibrernas kvalitet inte lämpar sig för spinning. Enligt gemenskapens praxis i sådana fall bör således de olika berörda typerna av polyesterstapelfibrer anses utgöra en enda produkt.

(19) När det gäller den påstådda skillnaden i fråga om tillverkningskostnader för vävda och bondade polyesterstapelfibrer bör det påpekas att denna skillnad är försumbar. Detta återspeglas även i det faktum att skillnaderna i försäljningspriser mellan vävda och bondade polyesterstapelfibrer, dvs. mellan de vanliga typer av polyesterstapelfibrer som är avsedda för spinning och de som inte är avsedda för spinning, inte är stora.

(20) Som nämnts ovan tillverkas alla typer av polyesterstapelfibrer med samma produktionsutrustning. Att byta från en typ av polyesterstapelfibrer till en annan medför dessutom inte några ytterligare investeringskostnader, bortsett från vissa kostnader för justering och avpassning. Även om detta i sig inte är relevant för fastställande av den berörda produkten och den likadana produkten kan gemenskapsindustrin således tillverka vilken typ av polyesterstapelfibrer som helst. Även om, såsom görs gällande, vissa typer av polyesterstapelfibrer således inte snabbt står till förfogande från gemenskapsindustrin, beror detta inte på tekniska orsaker utan på de pressade priser som följer av den dumpade importen och som kunderna utnyttjat i sina ansökningar om prisnoteringar. Påståendet att vissa typer av polyesterstapelfibrer inte säljs av gemenskapsindustrin har därför inte bekräftats.

(21) Förekomsten av olika typer av polyesterstapelfibrer liksom kvalitetsskillnader i fråga om råmaterial, tillverkningsprocesser och användningsområden medför sammanfattningsvis inte några väsentliga skillnader när det gäller polyesterstapelfibrernas grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper. Återvunna och vanliga polyesterstapelfibrer bör därför i samband med detta förfarande anses ingå i definitionen av den berörda produkten.

(22) Mot bakgrund av ovanstående anses de synpunkter som mottagits beträffande definitionen av den berörda produkten och den likadana produkten inte vara sådana att de upphäver slutsatserna i skälen 10–12 i förordningen om preliminär tull. Denna slutsats, som överensstämmer med den slutsats som dragits beträffande samma produkt i tidigare undersökningar, bekräftas således.

3. **DUMPNING**

3.1 **Australien**

3.1.1 *Normalvärde*

(23) Efter det att provisoriska åtgärder hade vidtagits hävdade den enda australiska exporterande tillverkaren att kommissionen felaktigt hade betraktat en inhemsk användare som ett närstående företag och därför inte borde ha undantagit transaktionerna till detta företag vid fastställandet av normalvärdet. Enligt den exporterande tillverkaren var denna användare en oberoende kund.

(24) Detta påstående avvisades eftersom, enligt de uppgifter som lämnades på platsen, både användaren i fråga och den australiska exporterande tillverkaren ägdes av en stiftelse. Båda stiftelserna kontrollerades av samma familj. Dessutom medgav företaget självt att de båda företagen i viss utsträckning hade samma styrelseledamöter och aktieinnehavare. Den slutsats som drogs var att båda företagen var parter som var förbundna med varandra i den mening som avses i artikel 2.1 i grundförordningen. Företaget visade heller inte att förbindelsen inte hade påverkat prisnivåerna mellan de båda parterna. Kommissionen konstaterade vidare att dessa transaktioner inte skedde vid normal handel, eftersom de skedde till förlust.

(25) Den australiska exporterande tillverkaren hävdade också att man vid fastställandet av råmaterialkostnaden borde ha använt de belopp som faktiskt betalades i stället för de fakturerade priserna för råmaterialet.

(26) Denna begäran godtogs och den tillverkningskostnad som använts i samband med undersökningen av om försäljningen skett vid normal handel och vid fastställandet av normalvärdet ändrades i enlighet därmed.

3.1.2 *Exportpris*

(27) Inga synpunkter framfördes beträffande fastställandet av exportpriset. De slutsatser som anges i förordningen om preliminär tull bekräftas därför.

3.1.3 *Jämförelse*

(28) Efter det att provisoriska åtgärder hade vidtagits upprepade den australiska exporterande tillverkaren sin begäran om justeringar för tekniska tjänster på den inhemska marknaden.

(29) Enligt vad som anges i skäl 40 i förordningen om preliminär tull förklarade företaget inte på ett tillfredsställande sätt arten av begäran och kunde heller inte nöjaktigt förklara eller styrka storleken på de begärda justeringarna. Företaget kunde heller inte visa att den åberopade faktorn medförde att olika priser togs ut hos kunder på den inhemska marknaden och på exportmarknaderna.

(30) Begäran avvisades således och de slutsatser som anges i förordningen om preliminär tull bekräftas.

3.1.4 *Dumpningsmarginal*

(31) Jämförelsen mellan det ändrade vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset per produkttyp fritt fabrik visade att det förekom dumpning. Den slutgiltiga dumpningsmarginalen är 18 % av importpriset cif, före tull.

3.2 **Indonesien**

3.2.1 *Stickprov*

(32) Såsom anges i förordningen om preliminär tull användes stickprovstagning för Indonesien. Efter det att provisoriska åtgärder hade vidtagits hävdade de indonesiska myndigheterna att de inte hade gått med på det stickprov som kommissionen föreslog vid tidpunkten för urvalet av stickprov. Det bör emellertid erinras om att de företag som slutligen valdes ut för stickprovet var de som föreslagits skriftligen för detta ändamål av de indonesiska myndigheterna själva. Inga ytterligare synpunkter mottogs beträffande stickprovet och slutsatserna i förordningen om preliminär tull bekräftas därför.

3.2.2 *Normalvärde*

(33) Efter det att provisoriska åtgärder hade vidtagits undersökte kommissionen på nytt omfattningen av samarbetet med en indonesisk exporterande tillverkare. Slutsatsen i detta avseende var att problem i samband med de uppgifter som lämnades som svar på frågeformuläret och i samband med den efterföljande undersökningen på platsen betydde att vissa uppgifter som lämnades av företaget inte kunde kontrolleras på ett lämpligt sätt, särskilt inte när det gäller tillverkningskostnaden. De uppgifter som lämnades var vilseledande och hindrade i sig undersökningen. De förklaringar som lämnades efter det att provisoriska åtgärder hade vidtagits gav dessutom upphov till ytterligare tvivelsmål beträffande de ursprungligen lämnade uppgifterna. Företaget underrättades därför om att en del av de lämnade uppgifterna inte skulle komma att beaktas och beviljades tillfälle att

lämna ytterligare förklaringar. De förklaringar som lämnades ansågs inte tillfredsställande. Under dessa omständigheter träffades avgörandena i enlighet med artikel 18 i grundförordningen på grundval av tillgängliga uppgifter. De uppgifter som lämnades av detta företag användes emellertid i den mån det var möjligt i samband med denna undersökning.

(34) Denna indonesiska exporterande tillverkare begärde att kommissionen borde beräkna skilda normalvärden och dumpningsmarginaler för andra och tredje gradens kvalitet av den berörda produkten. Företaget hävdade att det genom att lämna skilda upplysningar för olika kvaliteter hade följt instruktionerna i frågeformuläret, eftersom det ansåg att de tekniska specifikationerna för andra och tredje gradens kvaliteter var olika och att det dessutom gjordes åtskillnad mellan dessa kvaliteter i företagets bokföring. Företaget rapporterade också olika tillverkningskostnader för de olika kvaliteterna på grundval av ett kostnadsberäkningssystem som fördelade kostnaderna i syfte att göra det möjligt att täcka kostnaderna för de lägre kvaliteterna. Dessutom hävdade företaget att jämförelsen mellan grupperna av kvaliteter inte var berättigad.

(35) Det konstaterades att företaget varken följde de instruktioner om rapportering som angavs i frågeformuläret eller den egna bokföring som det ställde till kommissionens förfogande med avseende på klassificering av kvaliteter av lägre standard. Oaktat vad som sagts ovan undersöktes tillverkningskostnaden för de olika kvaliteterna ytterligare, så som de rapporterades av företaget till svar på frågeformuläret. I detta avseende konstaterades det att dessa uppgifter om tillverkningskostnader för andra och tredje gradens kvaliteter inte på ett rimligt sätt återspeglade kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten, i enlighet med vad som anges i artikel 2.5 i grundförordningen. De tillverkningskostnader som rapporterades för de lägre kvaliteterna inkluderade i själva verket inte arbetskostnad, avskrivning, allmänna omkostnader, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Vidare konstaterades det att företagets påstående att det satte sina priser endast för att täcka kostnaderna inte stämde med de lämnade uppgifterna som visade på höga vinster för produkter av låg kvalitet. Vidare bestreds det inte att företagets målsättning var att tillverka polyesterstapelfibrer av högsta kvalitet. Detta innebar att den faktiska kostnaden för tillverkning av alla polyesterstapelfibrer var densamma, oavsett kvalitet. Tillverkningskostnaden räknades därför om på grundval av den totala faktiska kostnad som man ådragit sig under undersökningsperioden och denna delades därefter med den totala tillverkade volymen i syfte att fastställa en genomsnittlig tillverkningskostnad.

(36) I enlighet med den metod som anges i förordningen om preliminär tull användes därefter den ändrade tillverkningskostnaden för att kontrollera huruvida de inhemska priserna uppnåddes vid normal handel. När detta konstaterades vara fallet användes de inhemska priserna för att fastställa normalvärde. I övriga fall konstruerades normalvärdet. På denna grundval påverkades inte resultatet av om de påstått olika lägre kvaliteterna grupperades samman eller inte. Det godtogs emellertid att företaget hade en viss produktion av lägre kvalitet av den berörda produkten och frågan behandlades därför som ett jämförelsefall.

(37) Samma indonesiska exporterande tillverkare begärde att de allmänna och administrativa kostnader som använts vid beräkning av normalvärdet borde fördelas över hela försäljningen vid den avdelning som tillverkar den berörda produkten, inklusive den interna försäljningen.

(38) Denna begäran avvisades, eftersom utgifterna åsamkades av försäljning till oberoende kunder, inte genom interna överföringar till andra avdelningar som bearbetar den berörda produkten.

(39) Samma indonesiska exporterande tillverkare begärde att kommissionen borde använda de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som var specifika för produkten när den beräknade normalvärdet, inte de totala försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader hos den avdelning som tillverkar den berörda produkten.

(40) Denna begäran avvisades, eftersom företaget inte lämnade den nödvändiga dokumentation som skulle ha gjort det möjligt att korrekt kontrollera de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som var specifika för produkten i samband med undersökningen på platsen. Den allmänna fördelningen av avdelningens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader bibehölls därför.

(41) Samma indonesiska exporterande tillverkare hävdade att kommissionen i samband med beräkningen av normalvärdet hade inkluderat vissa identifierbara exportutgifter i kostnaden för produkten när den säljs på den inhemska marknaden.

(42) Påståendet godtogs och fördelningen av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader ändrades på grundval av den kontoplan som överlämnades tillsammans med svaret på frågeformuläret och användes i samband med undersökningen, under förutsättning att det var klart angivet att de berörda kontona hade anknytning till export.

(43) Samma indonesiska exporterande tillverkare begärde att kommissionen inte borde tilldela den berörda produkten försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna för en organisatorisk enhet vid företaget som enligt uppgift var engagerad i verksamhet på den finansiella marknaden, eftersom denna enhet var en separat resultatenhet och inte fungerade som en central leverantör av tjänster till andra avdelningar.

(44) Denna begäran avvisades. Företaget lämnade inte några bevis för att den organisatoriska enheten i fråga var en avdelning oberoende av driftsavdelningarna eller att den agerade som en resultatenhet. I företagets reviderade bokslut gjordes ingen hänvisning till att en självständig resultatenhet skulle ha utövat någon verksamhet på den finansiella marknaden. De handlingar som företaget lämnade visade i själva verket att den organisatoriska enheten i fråga var centralt engagerad i företagets verksamhet, vilket också tydligt framgick av de reviderade räkenskaperna. Den bedrev den typ av verksamhet som normalt utförs av ett huvudkontor. Fördelningen av denna enhets försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader på den berörda produkten bibehölls därför vid beräkningen av normalvärdet.

(45) Samma indonesiska exporterande tillverkare begärde att kommissionen inte borde fördela den ovannämnda organisatoriska enhetens ränteutgifter på den berörda produkten. Företaget påstod att de lån som deklarerades för denna enhet finansierade verksamhet på finansiella marknader och investeringar i dotterföretag. Dessa lån hade därför enligt företaget ingen anknytning till tillverkningen och försäljningen av den berörda produkten och en fördelning på de olika driftsavdelningarna vore därför inte korrekt. Det hävdades vidare att behoven av medel hos den avdelning som var involverad i tillverkningen och försäljningen av den berörda produkten tillgodosågs av avdelningen själv.

(46) Denna begäran avvisades eftersom, enligt vad som anges i skäl 44, den verksamhet som bedrevs av denna organisatoriska enhet var den som normalt utförs av ett huvudkontor. Dessutom lämnade inte företaget några tillfredsställande bevis för att lånen inte skulle ha använts för att finansiera verksamheten vid de olika driftsavdelningarna. Den förklaring som lämnades beträffande finansieringen av tillverkningen respektive av verksamheten på de finansiella marknaderna bekräftades dessutom inte heller av företagets reviderade bokslut.

(47) När begäran beträffande dessa finansiella utgifter undersöktes konstaterades det att företaget hade avtalat om valutasäkring för att begränsa de valutakursrisker som var förenade med de ovannämnda lånen. Dessa säkringstransaktioner innebar en årlig kostnad i form av en premie. Även om företaget hävdade att denna kostnad inte borde fördelas på den berörda produkten av de orsaker som anges i skäl 45, ansågs det att dessa kostnader måste inkluderas i försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna och fördelas på alla produkter på grundval av företagets totala omsättning. En begäran om att valutakursvinster måste beaktas i samband med säkringstransaktioner avvisades, eftersom sådana valutakursvinster inte brukar beaktas i samband med antidumpningsundersökningar, vare sig de realiserats eller ej.

(48) Samma indonesiska exporterande tillverkare begärde att om ränteutgifterna fördelades på de olika driftsavdelningarna, borde de kvittas mot motsvarande inkomster.

(49) Denna begäran godtogs såtillvida som det rörde inkomster från kortsiktiga innehav av medel. Försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna justerades således innan de användes i undersökningen av om försäljningen skett vid normal handel och i konstrueringen av normalvärdet.

3.2.3 *Exportpris*

(50) Inga justeringar begärdes beträffande fastställandet av exportpriset. De slutsatser som fastställdes i förordningen om preliminär tull bekräftas därmed.

3.2.4 *Jämförelse*

(51) Såsom angivits i skäl 36 begärde en exporterande tillverkare att hänsyn borde tas till olikheter i kvalitet mellan de producerade varorna. Under dessa omständigheter ansågs det lämpligt att bevilja en särskild justering av normalvärdet för produkter av lägre kvalitet.

(52) Efter det att provisoriska åtgärder vidtagits begärde en indonesisk exporterande tillverkare att kommissionen borde beräkna kreditkostnadsbeloppet på exportförsäljningen på grundval av de faktiska utgifter som företaget ådragit sig när det diskonterade remburserna. Företaget hävdade vidare att de räntesatser som togs ut i samband med exportförsäljningen var lägre än räntesatserna för inhemsk försäljning i samma valuta.

(53) Denna begäran avvisades, eftersom en justering, i enlighet med artikel 2.10 g i grundförordningen, endast skall göras för olikheter i kostnaden för eventuella krediter som beviljats i samband med försäljningen i fråga ”under förutsättning att detta är en faktor som beaktats vid fastställandet av försäljningspriserna”. I sitt svar på frågeformuläret lämnade företaget inte några uppgifter om de räntesatser som togs ut för krediter i samband med exportförsäljningen, trots att detta uttryckligen begärdes i frågeformuläret. Påståendet att räntesatsen för exportförsäljningskredit var lägre än räntesatsen för den inhemska försäljningen, vilka båda togs ut i samma valuta, kunde därför inte kontrolleras, eftersom denna faktor var okänd vid tidpunkten för kontrollen.

3.2.5 *Dumpningsmarginal*

(54) Jämförelsen mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet, vid behov justerat, och det vägda genomsnittliga exportpriset per produkttyp fritt fabrik visade att det förekom dumpning när det gäller båda de undersökta exporterande tillverkare som ingick i stickprovet.

(55) Dumpningsmarginalen för ett undersökt företag justerades. Den vägda genomsnittliga dumpningsmarginal som beräknats för de samarbetsvilliga företag som inte ingick i stickprovet i enlighet med artikel 9.6 i grundförordningen justerades också. De justerade beräkningarna påverkade emellertid inte den dumpningsmarginal som fastställts för de icke-samarbetsvilliga företagen, vilken härmed bekräftas. De slutgiltiga dumpningsmarginalerna är följande, uttryckta i procent av importpriset cif, före tull:

— Undersökta exporterande tillverkare som ingår i stickprovet:
  — PT Indorama Synthetics Tbk: 8,4 %
  — PT Panasia Indosyntec: 14,8 %
— Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingår i stickprovet:
  — PT GT Petrochem Industries Tbk: 14,0 %
  — PT Susilia Indah Synthetic Fiber Industries: 14,0 %
  — PT Teijin Indonesien Fiber Corporation Tbk: 14,0 %
— Icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare: 20,8 %.

3.3 **Thailand**

3.3.1 *Normalvärde*

(56) Efter det att de provisoriska åtgärderna hade införts begärde en exporterande tillverkare som inte förde separata räkenskaper över försäljningskostnaderna för varje färdig produkt, att kommissionen borde godta de utförliga beräkningar av tillverkningskostnaden för varje modell som han gjort i svaret på frågeformuläret.

(57) Denna exporterande tillverkare framhöll vidare, sedan provisoriska åtgärder hade införts, att det lagervärde vid utgången av undersökningsperioden som framgick av företagets månatliga internredovisning snarare hade beräknats på grundval av ett förväntat marknadsvärde än på grundval av kostnaderna och att det därför inte var lämpligt att använda denna siffra för fastställande av tillverkningskostnaden.

(58) Företaget framhöll också att det skulle ha varit mera lämpligt att fastställa tillverkningskostnaden på grundval av de utgående lagervärdena vid slutet av räkenskapsåret än på de utgående lagervärdena vid slutet av undersökningsperioden, eftersom de utgående lagervärdena vid slutet av året var reviderade, omfattade nio månader av undersökningsperioden i stället för tre månader och var desamma som den särskilda tillverkningskostnad som företaget beräknade för de första nio månaderna av undersökningsperioden.

(59) Dessutom begärde företaget att man skulle använda de månatliga tillverkningskostnaderna, eftersom råvarukostnaderna och valutakurserna fluktuerade och det inte skedde någon export till gemenskapen under vissa månader.

(60) Det konstaterades emellertid att de särskilt beräknade kostnaderna inte överensstämde med vissa utgående lagervärden som denna exporterande tillverkare rapporterat i sitt svar på frågeformuläret, på grund av den i frågeformuläret angivna metoden för fastställande av lagervärdet, dvs. det lägsta värdet av de genomsnittliga kostnaderna eller det realiserbara nettovärdet.

(61) Den exporterande tillverkaren hade i sitt svar på frågeformuläret förnekat att det fanns någon internredovisning för den berörda produkten och ingen internredovisning beträffande de utgående lagervärdena lämnades eller kontrollerades i samband med kontrollbesöket på platsen.

(62) Inga uppgifter om metoden för värdering av de utgående lagren vid räkenskapsårets slut erhölls i samband med kontrollbesöket när det gäller de påstådda reviderade lagervärdena, trots en begäran om detta, och därför var det inte möjligt att fastställa vilken metod för lagervärdering som normalt brukade användas eller att kontrollera enhetsvärdena av utgående lager efter produkttyp eller samlat vid årets slut.

(63) Under dessa omständigheter ansågs det att de särskilt beräknade månatliga och årliga tillverkningskostnaderna inte var tillförlitliga. Värdet på utgående lager vid undersökningsperiodens slut som enligt alla uppgifter som kommissionen mottagit fram till slutet av kontrollbesöket grundades på det lägre värdet av kostnaderna eller nettorealisationsvärdet bör även fortsättningsvis användas som tillverkningskostnad för fastställande av normalvärdet.

(64) De justeringar som begärdes av en annan exporterande tillverkare i fråga om dess försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader avvisades i de fall hänsyn redan hade tagits till dessa poster eller när de rörde finansiella utgifter och inkomster samt vissa avgifter och skatter, eftersom de begärda justeringarna inte överensstämde med företagets svar på frågeformuläret.

(65) Samma exporterande tillverkare begärde att vissa returnerade varor och försäljningsrabatter borde räknas av från förteckningen över inhemska försäljningstransaktioner. Begäran när det gäller de returnerade varorna avvisades, eftersom dessa inte avsåg försäljningar under undersökningsperioden och de berörda kvantiteterna inte hade tagits med på förteckningen. Begäran beträffande försäljningsrabatter avvisades eftersom det när det gäller vissa rabatter inte kunde påvisas något direkt samband med den berörda försäljningen innan kontrollbesöket hade avslutats, medan det när det gäller andra rabatter inte framfördes någon begäran i den exporterande tillverkarens svar på frågeformuläret. Den nettoförsäljningssiffra som användes för att fastställa procenttalet försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader under undersökningsperioden höjdes emellertid för konsekvensens skull.

(66) Två exporterande tillverkare menade att jämförelsen mellan priserna och tillverkningskostnaden i syfte att undersöka om försäljningen skett vid normal handel borde göras kvartalsvis. De angav att både råvarupriserna och försäljningspriserna minskade avsevärt under undersökningsperioden och att det därför var nödvändigt att genomföra undersökningen kvartalsvis för att jämförelsen skulle bli rättvis. Denna aspekt undersöktes och beräkningen justerades till ett kvartalsvist underlag.

(67) Två exporterande tillverkare begärde att kostnaderna för tekniskt bistånd, i samband med beräkningen av de inhemska försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som skulle ingå i tillverkningskostnaden, borde fördelas på grundval av omsättningen. Detta argument godtogs.

(68) Tre exporterande tillverkare hävdade att det inte var berättigat att i det preliminära skedet inte ta med utländska valutavinster och -förluster i deras försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. I allmänhet togs inte hänsyn till valutakursvinster och -förluster, eftersom de valutakurser som kommissionen använde var de som tillämpades på fakturadagen. När de berodde på inköp av råvaror justerade kommissionen emellertid beräkningarna av normalvärdet för att ta hänsyn till berörda valutavinster och -förluster. En av dessa exporterande tillverkare hävdade

då att beräkningen av den vinst i form av utländsk valuta som var inkluderad i försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna borde ha baserats på reviderade siffror. Detta godtogs dock inte, eftersom inga reviderade siffror mottogs förrän sent under undersökningen då de inte längre var möjliga att kontrollera.

3.3.2 *Exportpris*

(69) Inga justeringar begärdes beträffande fastställande av exportpriset. Slutsatserna i förordningen om preliminär tull bekräftas härmed.

3.3.3 *Jämförelse*

(70) Två exporterande tillverkare begärde att exportpriset skulle jämföras med normalvärdet varje kvartal och en annan begärde att det skulle göras varje månad. Begäran beviljades för de exporterande tillverkare som begärde ett kvartalsvis underlag och avvisades för den tredje exporterande tillverkaren för vilken inget tillförlitligt normalvärde kunde fastställas på ett månatligt/kvartalsvist underlag.

(71) En exporterande tillverkare begärde en justering för fraktkostnader för returnerade varor. Detta avvisades emellertid, eftersom det inte ansågs lämpligt att inkludera en justering för inhemska returfraktkostnader när försäljningen helt eller delvis hade inställts.

(72) Samma exporterande tillverkare begärde att justering skulle beviljas för tekniskt bistånd, men detta avvisades eftersom det tekniska biståndet inte genomfördes med stöd av en kontraktsmässig eller juridisk förpliktelse.

(73) Två exporterande tillverkare hävdade att det rådde olikheter i handelsled mellan exportförsäljningen och den inhemska försäljningen av den berörda produkten. Detta godtogs, men eftersom de aktuella olikheterna i handelsled inte kunde kvantifieras på grund av att det saknades relevanta handelsled på den inhemska marknaden beviljades en särskild justering enligt artikel 2.10 d ii i grundförordningen.

(74) Två exporterande tillverkare begärde att de borde beviljas en justering för valutaomräkning, då valutarörelserna enligt deras mening hade varit avsevärda (mer än 10 %) och ägt rum under en tidsperiod av fem månader. Denna begäran godtogs inte, eftersom det ansågs att valutarörelsen snarare fluktuerade än återspeglade en varaktig rörelse.

3.3.4 *Dumpningsmarginal*

(75) Jämförelsen mellan det, vid behov, reviderade vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset per produkttyp fritt fabrik visade att det förekom dumpning när det gäller samtliga undersökta exporterande tillverkare.

(76) Sedan ändringar av beräkningarna gjorts i enlighet med slutsatserna ovan, justerades dumpningsmarginalen för ett företag och en företagsgrupp. Till följd av detta justerades även dumpningsmarginalen för alla icke-samarbetsvilliga företag, vilken fastställs på nivån för den högsta dumpningsmarginal som konstaterats för ett samarbetsvilligt företag. De slutgiltiga dumpningsmarginalerna är följande, uttryckta i procent av importpriset cif, före tull:

— Indo Poly (Thailand) Ltd: 15,5 %

— Teijin Polyester (Thailand) Ltd: 26,9 %

— Teijin (Thailand) Ltd: 26,9 %

— Tuntex (Thailand) Public Co. Ltd: 27,7 %

— Icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare: 27,7 %.

4. **SKADA**

4.1 **Frågor beträffande förfarandet**

(77) Thailands regering och en exporterande tillverkare i Indonesien hävdade att de icke-konfidentiella sammanfattningarna av de framställningar som ingavs av några gemenskapstillverkare vilka ingick i definitionen av gemenskapsindustrin inte var fullständiga eller tillräckligt detaljerade för att de effektivt skulle kunna utöva sin rätt att försvara sig. De hävdade därför att kommissionens underlåtenhet att ta detta i beaktande utgjorde ett brott mot WTO: s antidumpningsavtal och artikel 19 i grundförordningen.

(78) Beträffande detta påstående måste det noteras att dessa parter fått tillgång till alla uppgifter i enlighet med artikel 19.4 i grundförordningen. Underrättelsen av uppgifter omfattade allmän information och den utförliga bevisning som kommissionen förlitade sig på för sina avgöranden. Dessutom begärde kommissionen att gemenskapstillverkarna i fråga skulle lägga fram ytterligare icke-konfidentiella uppgifter. Dessa icke-konfidentiella uppgifter överlämnades av de berörda gemenskapstillverkarna efter kommissionens slutgiltiga underrättelse av uppgifter till de berörda parterna, som hade fullt tillträde till dessa och därmed hade möjlighet att utöva sin rätt att försvara sig. Även om en av de berörda gemenskapstillverkarna hade uteslutits från definitionen av gemenskapsindustrin, vilket begärdes av de ovannämnda parterna, skulle en sådan utveckling i alla händelser inte ha haft någon inverkan på de allmänna slutsatserna om gemenskapsindustrins situation. Det fastställdes i själva verket att ett sådant uteslutande varken skulle ha någon inverkan på tendenserna när det gäller de ekonomiska indikatorerna för gemenskapsindustrin eller på gemenskapsindustrins representativitet, eftersom denna gemenskapstillverkares produktion var liten i förhållande till produktionen hos gemenskapsindustrins övriga tillverkare.

4.2 **Definition av gemenskapsindustrin**

(79) Thailands regering och en indonesisk exporterande tillverkare framförde att gemenskapsindustrins produktionsvolym enligt beskrivningen i skäl 64 i förordningen om preliminär tull var överdriven. De påpekade att det

konstaterades att de sju samarbetsvilliga gemenskapstillverkare som ingick i definitionen av gemenskapsindustrin utgjorde cirka 85 % av den sammanlagda tillverkningen i gemenskapen, medan det i klagomålet hade uppgivits att de nio klagande tillverkarna svarade för samma andel av den sammanlagda tillverkningen i gemenskapen.

(80) Det gjordes vidare gällande att två klagande gemenskapstillverkare som ingick i definitionen av gemenskapsindustrin var närstående en exporterande tillverkare i ett berört land. Dessa båda tillverkare borde således i enlighet med kommissionens praxis uteslutas från gemenskapsindustrin.

(81) Vad beträffar gemenskapsindustrins representativitet bör det, å ena sidan, noteras att uppgifterna i klagomålet omfattade 10 månader av 1998. Dessa uppgifter i klagomålet extrapolerades därför så att de omfattade en 12-månaders period. På denna grundval utgjorde de nio klagande företagen i själva verket cirka 89 % av gemenskapens sammanlagda tillverkning 1998. På grundval av de uppgifter som mottogs i samband med den nuvarande undersökningen och som kontrollerades när det gäller de sju samarbetsvilliga gemenskapstillverkare vilka utgjorde gemenskapsindustrin visade undersökningen, å andra sidan, att dessa utgjorde cirka 85 % av den sammanlagda tillverkningen i gemenskapen 1998. Gemenskapsindustrins andel av den sammanlagda tillverkningen i gemenskapen enligt vad som anges i skäl 64 i förordningen om preliminär tull bekräftas således.

(82) Det bör understrykas att bestämmelserna i artikel 4.1 a i grundförordningen inte innebär att gemenskapstillverkare automatiskt måste uteslutas från gemenskapsindustrin när dessa är berörda exporterande tillverkare närstående. I denna artikel anges att begreppet ”gemenskapsindustri” kan tolkas som att det hänför sig till återstoden av tillverkare när det konstateras att vissa tillverkare är exportörerna närstående. Situationen bör därför mot bakgrund av artikel 4.2 i grundförordningen granskas från fall till fall. Gemenskapstillverkare vilka är exportörer närstående skall i själva verket uteslutas från definitionen av gemenskapstillverkningen om denna förbindelse leder till att den berörda tillverkaren uppträder annorlunda än andra tillverkare.

(83) Mot bakgrund av ovanstående överväganden framgick det av undersökningen att de två gemenskapstillverkarna i fråga inte uppförde sig annorlunda än andra tillverkare som inte var de berörda exporterande tillverkarna närstående. De stödde helt det klagomål som ledde till det nuvarande förfarandet och deltog aktivt i samband med undersökningen. Under kontrollbesöket på platsen och på grundval av tillgängliga bevis konstaterades det dessutom att det inte fanns några stadgemässiga eller organisatoriska restriktioner som införts av aktieinnehavarna i det berörda landet med avseende på de båda företagens verksamhet. Thailands regering och den ovannämnda exporterande tillverkaren lämnade slutligen inte några bevis för att det skulle finnas någon sådan begränsande kontroll. Det bekräftades följaktligen att de båda gemenskapstillverkarna inte borde uteslutas från definitionen av gemenskapstillverkningen och därmed från gemenskapsindustrin. Eftersom inga andra synpunkter mottogs beträffande definitionen av gemenskapsindustrin bekräftas slutsatserna i skäl 64 i förordningen om preliminär tull.

4.3 **Period för undersökning av skada**

(84) Den indonesiska regeringen hävdade att för en meningsfull bedömning av de tendenser som ligger till grund för fastställandet av skada borde uppgifterna beträffande de undersökta indikatorerna fastställas från och med 1996 på grundval av tolvmånadersperioder som överensstämmer med undersökningsperioden.

(85) Det är nödvändigt att observera att undersökningsperioden omfattar de sista nio månaderna av 1998 och de första tre månaderna av 1999. Undersökningen av indikatorer för kalenderåren 1996 till 1998 omfattar även tre fjärdedelar av undersökningsperioden. Jämförelsen mellan siffrorna för 1998 och undersökningsperioden visar därför endast vilken inverkan det första kvartalet 1999 hade på dessa indikatorer och kan inte anses underkänna undersökningen av de tendenser som fastställts på grundval av dessa indikatorer. Denna begäran avvisades därför.

(86) Den indonesiska regeringen hävdade vidare att skadeundersökningsperioden, som omfattade perioden från och med 1996 till och med undersökningsperioden, skilde sig från den period för vilken bedömningen av dumpning gjordes, dvs. undersökningsperioden. Eftersom dessa båda perioder inte sammanföll ansåg den indonesiska regeringen att slutsatserna om skada var rättsligt bristfälliga. Det framfördes dessutom att om perioden för bedömning av skada sattes till 1998 skulle tendenserna när det gäller samtliga indikatorer vara betydligt annorlunda.

(87) Avsikten med skadeundersökningen är att utvärdera den dumpade importens inverkan på gemenskapsindustrins ekonomiska situation under undersökningsperioden. Detta medför ett avgörande om skada under undersökningsperioden. För att göra en sådan analys fastställs tendenser för ett antal indikatorer på grundval av uppgifter som rör flera år före undersökningsperioden. En jämförelse av indikatorer mellan undersökningsperioden och ett visst tidigare år, så som den indonesiska regeringen föreslagit, påverkar därför inte de därav följande analysresultaten. Det är i själva verket tendenserna i fråga om de undersökta indikatorerna för ett antal år fram till och med undersökningsperioden och inte den absoluta jämförelsen mellan siffror från undersökningsperioden och ett visst tidigare år som är av betydelse när det gäller att nå fram till en slutsats om skada.

4.4 **Förbrukning i gemenskapen**

(88) Två exporterande tillverkare hävdade att de uppgifter om förbrukningen i gemenskapen som anges i skäl 65 i förordningen om preliminär tull i hög grad var felaktiga. De framhöll särskilt att siffrorna om gemenskapsindustrins tillverkning, försäljning och lager inte kunde fås att stämma överens. Dessutom hävdade de att kommissionen inte avslöjade vad som låg till grund för slutsatserna om de icke-samarbetsvilliga gemenskapstillverkarnas försäljning.

(89) När det gäller överensstämmelsen mellan siffrorna för förbrukningen bör det påpekas att en gemenskapstillverkare som var närstående ett företag som tillhörde gemenskapsindustrin lade ned sin verksamhet före undersökningsperioden. Inga tillförlitliga uppgifter om företagets tillverkning och produktionskapacitet kunde därför erhållas från detta företag. När det gäller uppgifter om försäljning och lager genomförde företaget sin försäljning uteslutande genom det närstående företag som tillhörde gemenskapsindustrin. Tillförlitliga uppgifter om försäljning och lager omfattande hela skadeundersökningsperioden erhölls därför från det senare företaget och uppgifterna avstämdes på lämpligt sätt.

(90) Kommissionen uppskattade slutligen försäljningsvolymen för de icke-samarbetsvilliga gemenskapstillverkarna i förordningen om preliminär tull på grundval av tillgängliga uppgifter. För en icke-samarbetsvillig tillverkare användes siffrorna i tillverkarens partiella svar på kommissionens frågeformulär, medan siffrorna i klagomålet användes för de övriga.

(91) Mot bakgrund av ovanstående förklaringar bekräftas härmed de siffror beträffande förbrukningen som anges i skäl 65 i förordningen om preliminär tull.

4.5 **Import till gemenskapen av polyesterstapelfibrer från de berörda länderna**

4.5.1 *Sammantagen bedömning av importens verkan*

(92) Vissa exporterande tillverkare begärde att importen av polyesterstapelfibrer från Thailand inte borde bedömas sammantaget med importen från Australien och Indonesien, eftersom den utgjorde mindre än 1 % av förbrukningen 1996 och 1997.

(93) När det gäller en sammantagen bedömning av importens verkan anses det att bedömningen av huruvida importen från ett land som berörs av en antidumpningsundersökning är försumbar uteslutande bör göras för undersökningsperioden. Såväl dumpningsmarginaler som förekomst av skada fastställs för undersökningsperioden. Eftersom importen från Thailand låg över den försumbara nivån under denna period avvisades denna begäran.

4.5.2 *Prisunderskridande*

(94) Vissa exporterande tillverkare hävdade att kommissionen vid fastställandet av prisunderskridande inte tog hänsyn till olikheter i kvalitet mellan olika typer av polyesterstapelfibrer, vilket ledde till felaktiga resultat. Enligt deras mening borde prisjämförelsen göras separat för produkterna av hög respektive lägre kvalitet och för de återvunna polyesterstapelfibrerna. De begärde också en justering för handelsled med tanke på att deras försäljning i huvudsak var avsedd för grossister och distributörer, medan gemenskapsindustrin huvudsakligen sålde polyesterstapelfibrer till slutliga användare.

(95) Till följd av dessa begärda justeringar jämfördes priserna separat när det gäller polyesterstapelfibrer av lägre kvalitet och återvunna polyesterstapelfibrer och det ansågs att en justering för olikheter i handelsled borde beviljas samtliga exporterande tillverkare, även dem som endast säljer till grossister och distributörer. Resultaten av denna prisjämförelse visade att prisunderskridandemarginalerna var något högre än de som fastställts preliminärt för Australien och något lägre för Indonesien och Thailand. Med hänsyn tagen till båda de ovannämnda begärda justeringarna visade de reviderade beräkningarna av prisunderskridandet att detta utgjorde mellan 24,9 % och 46,8 % av gemenskapsindustrins priser när det gäller de berörda länderna och mellan 17,7 % och 61 % när det gäller enskilda företag.

4.6 **Gemenskapsindustrins ekonomiska situation**

4.6.1 *Allmänt*

(96) Thailands regering och en exporterande tillverkare hävdade med stöd av en tolkning av WTO:s antidumpningsavtal att undersökningen av gemenskapsindustrins ekonomiska situation kräver en uppskattning av alla relevanta ekonomiska faktorer och indikatorer som har betydelse för denna industris situation, inbegripet sådana faktorer som produktivitet, räntabilitet, den aktuella dumpningsmarginalens omfattning, negativa effekter på likviditet, löner och tillväxt.

(97) De bestred vidare exaktheten i de uppgifter som lämnas om vissa skadevållande faktorer i förordningen om preliminär tull. Även om de sju gemenskapstillverkare som utgjorde gemenskapsindustrin i samband med den nuvarande undersökningen är desamma som i ett tidigare förfarande är de uppgifter som lämnats om vissa skadevållande faktorer enligt deras mening olika. De begärde därför att namnen på de företag som deltog i det tidigare förfarandet skulle lämnas ut.

(98) Det bör i detta avseende erinras om att artikel 3.5 i grundförordningen anger en rad faktorer och ekonomiska indikatorer och att kommissionen har inhämtat upplysningar som gjort det möjligt att ta hänsyn till alla faktorer och indikatorer som varit avgörande för en meningsfull analys av gemenskapsindustrins situation. Därav följer att påståendet att kommissionens analys inte var fullständig inte är välgrundat.

(99) Det bekräftas att de sju gemenskapstillverkare som utgjorde gemenskapsindustrin i det tidigare förfarandet inte var desamma som i det nuvarande förfarandet. Begäran om utlämnande av uppgifter kunde emellertid inte godtas, eftersom den thailändska regeringen och den exporterande tillverkaren inte var berörda parter i det tidigare förfarandet.

4.6.2 *Tillverkning, kapacitet och kapacitetsutnyttjande*

(100) Den australiska regeringen ifrågasatte den metod som användes av kommissionen för att bedöma gemenskapsindustrins tillverkningskapacitet för den berörda produkten. Enligt dess mening fastställdes minskningen av tillverkningskapaciteten på 7 % med avseende på den kapacitet som utnyttjades för tillverkningen av andra produkter och var därför inkorrekt. Den australiska regeringen ansåg att tillverkningskapaciteten för polyesterstapelfibrer borde ha bedömts uteslutande på den faktiska produktion av polyesterstapelfibrer som omfattades av undersökningen.

(101) Den australiska regeringen ansåg i alla händelser att minskningen av gemenskapsindustrins tillverkningskapacitet inte var förenlig med en slutsats om väsentlig skada: för det första eftersom gemenskapsindustrin genom denna minskning inte kunde ta del av den avsevärda marknadstillväxten (+ 27 %) under skadeundersökningsperioden; och för det andra, för att kapacitetsminskningen berodde på att tillverkningen inriktades på mera lönsamma produkter än polyesterstapelfibrer.

(102) När det gäller bedömningen av tillverkningskapaciteten bör det understrykas att den berörda produkten tillverkas på samma produktionslinjer som andra produkter av samma kategori. Det är därför omöjligt och meningslöst att direkt fastställa vilken faktisk kapacitet som installerats uteslutande för en produkt i förhållande till alla produkter som tillverkas på samma produktionslinjer. Bedömningen av tillverkningskapaciteten för polyesterstapelfibrer baserades i själva verket på en faktor enligt vilken den faktiska tillverkningen av polyesterstapelfibrer jämfördes med den sammanlagda tillverkningen av alla produkter som tillverkas på samma produktionslinjer. Tvärtemot vad den australiska regeringen påstod tas därför i samband med bedömningen av tillverkningskapaciteten för polyesterstapelfibrer hänsyn till den faktiska tillverkningen av polyesterstapelfibrer.

(103) Dessutom bör det noteras att omställningen från tillverkning av polyesterstapelfibrer till tillverkning av andra produkter huvudsakligen berodde på de långsiktiga förluster som gemenskapsindustrin drabbades av när det gäller produktion och försäljning av polyesterstapelfibrer i samband med oavbruten illojal konkurrens från dumpad och subventionerad import från tredje land. Kapacitetsminskningen är därför särskilt viktig för fastställande av skada, men mera specifikt för analysen av orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som gemenskapsindustrin vållades och som behandlas nedan.

(104) På grundval av detta anses den australiska regeringens påståenden sakna grund. De uppgifter som lämnats, den metod som beskrivits för bedömningen av tillverkningskapaciteten för polyesterstapelfibrer och de slutsatser som angivits i skälen 72–74 i förordningen om preliminär tull bekräftas därför.

4.6.3 *Gemenskapsindustrins försäljningspriser*

(105) Efter en noggrannare analys av gemenskapsindustrins försäljningspriser har kommissionen funnit att de siffror som anges i tabellen i skäl 76 i förordningen om preliminär tull bör ändras något enligt följande:

Genomsnittliga försäljningspriser	1996	1997	1998	Undersökningsperioden
Gemenskapsindustrin – Index (1996–100)	100	92	92	88

(106) Vissa exporterande tillverkare framförde att denna minskning av gemenskapsindustrins försäljningspriser borde ses mot bakgrund av den avsevärda minskningen av inköpspriserna på råmaterial särskilt under undersökningsperioden. Minskningen av försäljningspriset är därför inte en giltig indikator på skada i samband med detta ärende.

(107) I detta sammanhang bör det klargöras att den minskning av tillverkningskostnaden på 31 % som anges i skäl 79 i förordningen om preliminär tull i själva verket bör läsas som en minskning av kostnaden för råmaterial på 31 %. Kommissionen undersökte vilken inverkan minskningen av kostnaderna på råmaterial hade på försäljningspriserna. Undersökningen visade att minskningen av kostnaderna för råmaterial för gemenskapsindustrin som helhet utgjorde cirka 23 % av den sammanlagda tillverkningskostnaden, eller 21 % av försäljningspriserna mellan 1996 och undersökningsperioden. På denna grundval bekräftas uppgiften i skäl 79 i förordningen om preliminär tull att tillverkningskostnaden minskade snabbare än försäljningspriserna. Genom denna situation blev det i själva verket möjligt att öka lönsamheten med 10,7 procentenheter i absoluta tal under skadeundersökningsperioden (från – 4 % 1996 till 6,7 % under undersökningsperioden).

(108) Det anses emellertid att utvecklingen när det gäller gemenskapsindustrins försäljningspriser bör ses mot bakgrund av prisutvecklingen i de berörda länderna. Enligt vad som anges i skäl 69 i förordningen om preliminär tull följde i själva verket polyesterstapelfibrer som importeras från de berörda länderna en ständigt nedåtgående trend under hela skadeundersökningsperioden. Minskningen var så stor som 22 % under denna period. Om gemenskapsindustrin hade följt denna trend skulle den fortfarande ha legat på samma förlustnivå som 1996.

(109) När gemenskapsindustrins priser på gemenskapsmarknaden analyseras bör man slutligen ha i åtanke att gemenskapsindustrin inte nådde minimilönsamheten på 10 % under undersökningsperioden. Under dessa omständigheter anses gemenskapsindustrins försäljningspriser utgöra en väsentlig indikator på skada, eftersom de hade konsekvenser för industrins situation.

4.6.4 *Gemenskapsindustrins lönsamhet*

(110) Den australiska regeringen hävdade att eftersom det saknades uppgifter om gemenskapsindustrins lönsamhet före uppkomsten av den dumpade importen kunde det inte göras någon riktig bedömning av huruvida den skada som vållades gemenskapsindustrin var väsentlig.

(111) Några exporterande tillverkare hävdade att förbättringen av gemenskapsindustrins lönsamhet inte tydde på skada. I själva verket förbättrades lönsamheten avsevärt under skadeundersökningsperioden från en förlust på cirka 4 % till en vinst på över 6 %. De framhöll vidare att den samlade vinst som gemenskapsindustrin uppnådde under undersökningsperioden inte kunde ökas ytterligare med den nuvarande produktblandningen av stapelvaror och specialvaror, såvida inte gemenskapsindustrin tillverkade och sålde andra mera speciella typer av polyesterstapelfibrer.

(112) Den nuvarande undersökningen visade att gemenskapsindustrins förbättrade lönsamhet huvudsakligen var ett resultat av den av gemenskapsindustrin vidtagna omstruktureringsprocessen och den därav följande minskningen av försäljnings- och administrationskostnaderna och av andra allmänna kostnader samt av de sänkta inköpspriserna på råmaterial. Tillverkningskostnaderna minskade snabbare än försäljningspriserna, vilket gjorde det möjligt för gemenskapsindustrin att åter gå med vinst 1998. Det framhölls dock att denna förbättring av lönsamheten kanske endast är temporär och att alla eventuella negativa faktorer, framför allt en eventuell ogynnsam utveckling av priserna på råmaterial, skulle kunna få negativa följder för den nuvarande lönsamheten. Detta uttalande styrktes av det faktum att de viktigaste råmaterial som används inom industrin för polyesterstapelfibrer i hög grad påverkas av priset på råolja.

(113) Det bör också påpekas att en förbättring av lönsamheten under skadeundersökningsperioden inte automatiskt leder till slutsatsen att gemenskapsindustrin inte vållades väsentlig skada. Bedömningen av huruvida den skada som gemenskapsindustrin vållades var väsentlig kan inte endast baseras på lönsamheten, ej heller kan den baseras på en jämförelse av lönsamheten mellan 1996 och undersökningsperioden. I grundförordningen räknas ett antal faktorer upp, däribland volymen dumpad import och den dumpade importens inverkan på priserna på gemenskapsmarknaden för likadana produkter, och det preciseras att varken en eller flera av dessa faktorer nödvändigtvis är utslagsgivande för en slutsats om skada.

(114) Såsom anges i skälen 82–85 i förordningen om preliminär tull beträffande slutsatserna om gemenskapsindustrins ekonomiska situation ansågs inte den lönsamhet som industrin uppnådde vara en avgörande faktor för den skada som gemenskapsindustrin vållades. Negativ utveckling observerades i själva verket när det gäller de flesta av de ekonomiska indikatorerna för denna industri: marknadsandel, tillverkningskapacitet, försäljningsvolym, försäljningspriser, lager, investeringar, sysselsättning och betydande prisunderskridande genom den dumpade importen från de berörda länderna.

(115) Mot bakgrund av ovanstående och med tanke på att inga ytterligare synpunkter lämnats beträffande gemenskapsindustrins lönsamhet bekräftas slutsatsen att lönsamheten under undersökningsperioden var otillräcklig.

4.6.5 *Marknadsandel*

(116) Det är nödvändigt att påpeka att gemenskapsindustrins marknadsandel, enligt vad som anges i skäl 77 i förordningen om preliminär tull, minskade betydligt från 1996 till undersökningsperioden, nämligen från 68 % till 50,3 % av gemenskapens marknad.

(117) Vissa exporterande tillverkare framhöll att gemenskapsindustrins förlorade marknadsandel måste ses mot bakgrund av den kostnadsnackdel den åsamkats jämfört med de berörda länderna. Enligt deras mening kan industrin inte förväntas kunna bibehålla sin marknadsandel, eftersom dess tillverkningskostnader är betydligt högre än de berörda exporterande tillverkarnas.

(118) Detta argument ansågs inte relevant i samband med en antidumpningsundersökning. I en sådan undersökning måste det fastställas huruvida importen sker till dumpade priser och vållar gemenskapsindustrin skada, i enlighet med vad som fastställdes i detta fall. Mot bakgrund av detta kan exporterande tillverkare fullt ut återspegla de kostnadsfördelar de har i sina försäljningspriser, så länge detta sker både på den inhemska marknaden och på exportmarknaden.

4.6.6 *Slutsats*

(119) Mot bakgrund av ovanstående anses de ovanstående argumenten och påståendena inte ändra slutsatserna i förordningen om preliminär tull. Skälen 82–85 i förordningen om preliminär tull och slutsatsen att gemenskapsindustrin vållades väsentlig skada under undersökningsperioden bekräftas således.

5. **ORSAKSSAMBAND**

5.1 **Den dumpade importens inverkan**

(120) Den australiska regeringen hävdade att det inte finns några bevis för att den skada som gemenskapsindustrin vållades orsakades av de begränsade volymer som importerades från Australien. Den australiska regeringen hävdade att den australiska importens marknadsandel var för begränsad (2 % av förbrukningen) för att ha någon inverkan på gemenskapsmarknadens priser. De måste snarare följa den prisutveckling som de påtvingades av de stora aktörerna på gemenskapsmarknaden. Den australiska regeringen ansåg därför att den eventuella skadan vållades av den omfattande importen från andra tredje länder.

(121) Den thailändska regeringen hävdade likaledes att eftersom importen från Thailand var försumbar 1996 och 1997 kunde den inte vålla gemenskapsindustrin skada och att analysen av denna imports inverkan därför borde börja 1998.

(122) Den thailändska regeringen och en exporterande indonesisk tillverkare hävdade att mot bakgrund av de uppgifter som offentliggjordes i förordningen om preliminär tull var kommissionens slutsats att gemenskapsindustrin hade försvagats felaktig. Deras uttalande grundades huvudsakligen på uppgifterna om gemenskapsindustrins förbättrade lönsamhet under undersökningsperioden. Det baserades dessutom på en analys av uppgifter om marknadsandelar och försäljning som rörde både denna undersökning och motsvarande indikatorer för 1996 från översynen vid giltighetstidens utgång beträffande polyesterstapelfibrer från Taiwan och Sydkorea, enligt förordning (EG) nr 1728/1999 ([1]).

(123) Samma parter hävdade vidare att vissa tillverkare som ingick i definitionen av gemenskapsindustrin var koncentrerade på tillverkning av speciella produkter med höga vinstmarginaler. Det gick därför inte att dra slutsatsen att gemenskapsindustrin var särskilt känslig när det gäller importen från Indonesien som i stor utsträckning utgörs av vanliga polyesterstapelfibrer. Enligt deras mening tydde de mycket stora vinsterna för specialfibrer på att gemenskapsindustrin till stor del är skyddad mot verkningarna av import.

(124) När det gäller den australiska regeringens argument beträffande dess marknadsandel erinras det om att importen från Australien konstaterades ligga klart över miniminivån under undersökningsperioden. Dessutom konstaterades det att alla villkor som är nödvändiga för en sammantagen bedömning var uppfyllda. Under dessa omständigheter ansågs inte synpunkter beträffande enskilda länders individuella marknadsandelar under undersökningsperioden och åren före undersökningsperioden vara relevanta. Detsamma gäller också för det liknande argument som framfördes av den thailändska regeringen.

(125) Det bör dessutom erinras om att priserna på dumpad import av polyesterstapelfibrer från alla de berörda länderna underskred gemenskapsindustrins priser på gemenskapsmarknaden vilket hade en avsevärd negativ inverkan på gemenskapsindustrins ekonomiska situation. Denna slutsats förstärks av det faktum att marknaden för polyesterstapelfibrer är öppen och prisskillnaderna eller erbjudanden om låga priser därför kan ha en prisdämpande effekt.

(126) Den australiska regeringen anses vidare inte ha lämnat några bevis som motsade den preliminära slutsatsen att gemenskapsindustrin vållades väsentlig skada till följd av dumpad import till låga priser. Slutsatsen att dumpad import beaktad separat vållade gemenskapsindustrin väsentlig skada bekräftas således.

(127) Utvecklingen av gemenskapsindustrins lönsamhet analyserades utförligt i skäl 79 i förordningen om preliminär tull och ytterligare upplysningar lämnas i avsnitt 4.6.4 ovan. I detta sammanhang bör det påpekas att påståendet att gemenskapsindustrin är inriktad på polyesterstapelfibrer av hög kvalitet inte är korrekt. Under undersökningsperioden utgjorde gemenskapsindustrins försäljning av polyesterstapelfibrer av så kallade bastyper, vilka huvudsakligen importeras från de berörda länderna, över 72 % av dess totala försäljning. Detta undersökningsresultat leder därför till att slutsatsen att gemenskapsindustrin som helhet påverkas av dumpad import till låga priser bekräftas.

(128) När det gäller giltigheten i de uppgifter för 1996 som tagits från översynen vid giltighetstidens utgång beträffande polyesterstapelfibrer från Taiwan och Sydkorea var de gemenskapstillverkare som utgjorde gemenskapsindustrin i översynen vid giltighetstidens utgång, enligt vad som anges i skäl 99, inte desamma som de som utgör gemenskapsindustrin i samband med detta förfarande. Det är därför omöjligt att konstatera en enhetlig och tillförlitlig tendens på grundval av de ekonomiska indikatorer som rapporterats för 1996 i samband med denna översyn vid giltighetstidens utgång och på grundval av siffrorna för efterföljande år vilka rapporterats i samband med detta förfarande. Ett sådant tillvägagångssätt skulle leda till felaktiga och meningslösa resultat.

5.2 **Andra faktorer**

5.2.1 *Valutafluktuationer*

(129) Den australiska regeringen framhöll att kommissionen underlåtit att se på den effekt som valutakursfluktuationerna har haft när det gäller priserna på importen från Australien, och angav att polyesterstapelfibrer som importerades från Australien under undersökningsperioden gynnats av en fördelaktig ändring av valutakursen.

([1]) EGT L 204, 4.8.1999, s. 3.

(130) I detta sammanhang bör det påpekas att importen från detta land på gemenskapsmarknaden fakturerades i amerikanska dollar, tyska mark och brittiska pund, inte i australiska dollar. Den australiska valutans paritet var därför inte relevant i samband med de konstateranden som gjorts.

(131) Det bör i alla händelser påpekas att den australiska valutan deprecierades under de första sju månaderna av undersökningsperioden varefter den apprecierades under de följande fem månaderna av undersökningsperioden i förhållande till dess värde i ecu/euro under den första månaden av undersökningsperioden. Följaktligen visade den australiska valutan inte någon stadigt nedåtgående tendens under undersökningsperioden.

5.2.2 *Råmaterialpriserna i de exporterande länderna*

(132) Den thailändska regeringen framhöll vidare att kommissionen när den fastställde de thailändska importprisernas inverkan på gemenskapsindustrin borde ha tagit hänsyn till det kraftiga prisfallet för råmaterial i Thailand.

(133) Ovanstående argument anses inte relevant för analysen av orsaken till den skada som gemenskapsindustrin vållades. Kostnaden för produktionsfaktorer är i vilket exportland som helst endast relevant när det gäller att konstatera om det förekommer dumpning. Den viktiga parametern när det gäller skada och orsakssamband är det pris till vilket den berörda importerade produkten säljs på gemenskapsmarknaden.

5.3 **Slutsats**

(134) Eftersom inga andra nya argument lämnades beträffande orsaken till den skada som gemenskapsindustrin vållades bekräftas slutsatsen i skäl 99 i förordningen om preliminär tull att dumpad import beaktad separat vållat gemenskapsindustrin skada.

6. **GEMENSKAPENS INTRESSE**

6.1 **Gemenskapsindustrins intresse**

(135) Eftersom inga synpunkter lämnats bekräftas slutsatserna om gemenskapsindustrins intresse i skäl 101 i förordningen om preliminär tull.

6.2 **Inverkan på användarna**

(136) Efter det att förordningen om preliminär tull hade offentliggjorts hävdade flera användare i gemenskapen att anförandet av antidumpningstullar skulle ha negativ inverkan på deras konkurrenskraft när det gäller produkter i senare produktionsled och i slutändan hota deras överlevnad. Enligt deras mening skulle anförandet av antidumpningstullar ge upphov till prisökningar som användarna skulle bli tvungna att återspegla i sina produkter i senare produktionsled. Denna utveckling skulle i sin tur leda till ökad import av lågprisprodukter i senare produktionsled från andra tredje länder och från de länder som berörs av denna undersökning.

(137) Eurofibrefill reagerade dessutom på förordningen om preliminär tull och hävdade att specifika bondade polyesterstapelfibrer antingen inte tillverkades alls av gemenskapsindustrin eller inte tillverkades i tillräckliga mängder för att täcka behovet i gemenskapen. Enligt Eurofibrefills mening berodde denna situation på att gemenskapsindustrin huvudsakligen var inriktad på tillverkning av vävda polyesterstapelfibrer. Den skulle därför även i fortsättningen vara tvungen att införskaffa bondade polyesterstapelfibrer från länder utanför gemenskapen, även efter det att de föreslagna antidumpningstullarna hade införts.

(138) Eurofibrefill framhöll vidare att de föreslagna åtgärdernas inverkan på användarna även borde bedömas med hänsyn till gällande antidumpnings- och utjämningsåtgärder mot importen från andra länder (t.ex. från Taiwan). Enligt deras mening bad gemenskapsindustrin ständigt om skydd och alla leveranskällor skulle inom en snar framtid komma att omfattas av antidumpnings- eller utjämningsåtgärder.

(139) Till stöd för Eurofibrefills påstående överlämnade två av dess medlemmar brev till kommissionen adresserade till tillverkare, vilka ingick i gemenskapsindustrin, och som visade att dessa tillverkare inte var i stånd att på kort sikt skaffa fram de begärda typerna av polyesterstapelfibrer.

(140) Det bör påpekas att några av de ovannämnda användare som gav sig till känna efter det att preliminära tullar hade införts antingen inte gav sig till känna inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande av förfarandet eller inte besvarade det frågeformulär som kommissionen skickade ut i det skedet. De flesta av dem kunde därför inte anses vara berörda parter i enlighet med artikel 21.2 i grundförordningen och deras synpunkter kunde normalt inte beaktas i det slutliga skedet av förfarandet.

(141) Enligt vad som anges i skäl 102 i förordningen om preliminär tull var graden av samarbetsvilja i allmänhet mycket låg i samband med undersökningen av gemenskapens intresse. De användarföretag som deltog i undersökningen utgjorde endast cirka 4 % av den sammanlagda förbrukningen på gemenskapsmarknaden. Det ansågs därför att det i det stora hela inte fanns någon egentlig anledning att oroa sig för att införandet av antidumpningsåtgärder mot polyesterstapelfibrer skulle få någon inverkan på deras verksamhet. Det ansågs i alla händelser att det inte kunde dras några meningsfulla slutsatser av dessa begränsade upplysningar.

(142) När det gäller Eurofibrefills påstående att gemenskapsindustrin huvudsakligen var inriktad på vävda polyesterstapelfibrer bör det noteras att gemenskapsindustrins tillverkning och försäljning av olika typer av bondade polyesterstapelfibrer, enligt vad som redan förklarats ovan, utgjorde cirka 75 % av dess sammanlagda tillverkning under undersökningsperioden. Påståendet om att gemenskapsindustrin varit inriktad på vävda polyesterstapelfibrer har därför inte bekräftats i samband med undersökningen.

(143) När det gäller tillgången till specifika typer av polyesterstapelfibrer erinras det om att det inte är några eller endast små tekniska svårigheter förbundna med att tillverka vilken typ av polyesterstapelfibrer som helst. I enlighet med vad som anges i skäl 20 konstaterades det att gemenskapsindustrin var i stånd att tillverka alla typer av polyesterstapelfibrer utan någon nämnvärd ytterligare investering. Den viktiga parametern när det gällde att fatta ett beslut om att tillverka vissa typer var huruvida det pris som användaren var beredd att betala täckte tillverkningskostnaderna och gjorde det möjligt att uppnå en vinst. Så länge exporterande tillverkare som tillämpade dumpning drog nytta av illojala handelsmetoder och erbjöd polyesterstapelfibrer till låga priser på gemenskapsmarknaden, var gemenskapsindustrin varken i stånd till eller villig att konkurrera och tillverkade därför inte dessa typer under de rådande förhållandena på marknaden. I framtiden kunde det dock förväntas att när det väl hade återupprättats en situation i vilken de exporterande tillverkarna genomförde sin export enligt lojala marknadsvillkor skulle gemenskapsindustrin kunna återuppta tillverkningen av dessa produkttyper.

(144) De uppgifter som föreligger beträffande användarindustrins kostnadsstruktur, nivån på de föreslagna åtgärderna och fördelningen mellan den dumpade importen och övriga leveranskällor tyder under alla omständigheter på följande:

— Polyesterstapelfibrer utgör mellan 25 och 45 % av användarindustrins sammanlagda tillverkningskostnad för produkter i senare led i produktionskedjan.

— Den genomsnittliga antidumpningstullen är cirka 22 % för de berörda länderna.

— Andelen dumpad import är 9 % av den totala förbrukningen av polyesterstapelfibrer.

De föreslagna åtgärderna kan därför leda till att användarnas tillverkningskostnader ökar med mellan 0,5 % och högst 0,9 %. Denna sannolika maximala höjning anses vara relativt liten i förhållande till den positiva effekt som de föreslagna åtgärderna får när det gäller att återupprätta effektiv konkurrens på gemenskapsmarknaden.

(145) Denna analys av de föreslagna åtgärdernas inverkan på användarna tydde därför på att anförandet av antidumpningsåtgärder sannolikt inte skulle leda till ökad import till gemenskapen av billiga produkter från senare produktionsled. Denna slutsats drogs också mot bakgrund av att det saknades bevis från de berörda användarna till stöd för deras klagomål, t.ex. att tidigare åtgärder mot denna produkt haft en sådan inverkan.

(146) När det gäller de befintliga åtgärdernas inverkan på användarindustriernas tillverkningskostnad bör det dessutom påpekas att de gällande antidumpningsåtgärderna mot polyesterstapelfibrer från tredje land redan återspeglas i de kostnadsuppgifter som kommissionen använt i samband med den nuvarande undersökningen om gemenskapens intresse.

(147) När det gäller de utjämningsåtgärder som införts inom ramen för det parallella antisubventionsförfarandet har det konstaterats att dessa kan leda till en ökning av användarföretagens tillverkningskostnader med mellan 0,1 och 0,16 %. Den sammanslagna effekten av de föreslagna antidumpnings- och utjämningsåtgärderna skulle därför leda till en eventuell ökning av samtliga användarindustriers tillverkningskostnad på mellan 0,6 och 1,06 %.

(148) I detta sammanhang bör det erinras om att importen från länder som berörs av samtliga antidumpningsförfaranden, inbegripet det nuvarande förfarandet och det parallella antisubventionsförfarandet, utgjorde cirka 37 % av den sammanlagda importen till gemenskapsmarknaden under undersökningsperioden. Därav följer att det finns andra viktiga leveranskällor som inte omfattas av antidumpnings- eller utjämningstullar.

(149) Eftersom undersökningen av de argument som lagts fram av användarföretagen inte leder till några nya slutsatser, bekräftas övervägandena i skäl 105 i förordningen om preliminär tull beträffande de föreslagna åtgärdernas inverkan på användarna.

6.3 **Slutsats**

(150) De nya argument som mottagits beträffande fastställandet av gemenskapens intresse anses inte vara av det slaget att de ändrar slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl som talar mot införandet av antidumpningsåtgärder. De preliminära slutsatserna bekräftas därför.

7. **SLUTGILTIG TULL**

(151) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits beträffande dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse anses det att slutgiltiga antidumpningsåtgärder bör införas för att förhindra att gemenskapsindustrin vållas ytterligare skada genom dumpad import från Australien, Indonesien och Thailand.

7.1 **Nivå för undanröjande av skada**

(152) I enlighet med vad som anges i skäl 108 i förordningen om preliminär tull fastställdes en icke-skadevållande prisnivå som skulle täcka gemenskapsindustrins tillverkningskostnad och den skäliga vinstnivå som kunde förväntas uppnås i avsaknad av dumpad import från de berörda länderna.

(153) Den thailändska regeringen och vissa exporterande tillverkare framförde att även om det i förordningen om preliminär tull anges att den lönsamhet på 6,7 % som gemenskapsindustrin uppnådde under undersökningsperioden fortfarande var otillräcklig i samband med det nuvarande förfarandet, ansågs den rimlig i samband med tidigare förfaranden [1] som rörde polyesterstapelfibrer och texturerat filamentgarn av polyestrar. På grundval av detta ifrågasatte de den vinstmarginal på 10 % som begärdes i samband med detta förfarande och som kommissionen enligt deras mening inte motiverade.

[1] Polyesterstapelfiber från Vitryssland och texturerat filamentgarn av polyestrar från Indonesien och Thailand.

(154) Andra exporterande tillverkare framförde att kommissionens motivering i förordningen om preliminär tull att den begärda vinsten skulle säkra gemenskapsindustrins bärkraft på lång sikt inte var välgrundad enligt förstainstansrättens senaste rättspraxis i denna fråga.

(155) När det gäller den begärda vinsten bör det påpekas att kommissionen i skäl 79 i förordningen om preliminär tull angav att en marginal på 10 % borde anses vara ett minimum för att garantera industrins bärkraft. Detta påstående bör ses mot bakgrund av lydelsen i skäl 101 i förordningen om preliminär tull där det anges att gemenskapsindustrin lidit av dumpad import till låga priser från flera olika länder och åsamkats förluster under ett årtionde. Den vinst som gemenskapsindustrin uppnådde före uppkomsten av dumpad import från Australien, Indonesien och Thailand är i detta sammanhang inte en tillförlitlig grund för fastställande av en sådan vinst.

(156) Dessutom måste det påpekas, vilket de exporterande tillverkarna också själva medger, att industrin för texturerat filamentgarn av polyestrar skiljer sig helt från industrin för polyesterstapelfibrer. Vinsten för texturerat filamentgarn av polyestrar ansågs därför inte relevant för att fastställa vinsten för polyesterstapelfibrer.

(157) Dessutom anses det att den vinstnivå som ansågs rimlig för gemenskapsindustrin 1994 inte nödvändigtvis borde ligga till grund för fastställande av den vinstmarginal som skulle användas mer än fyra år senare. För det första eftersom gemenskapsindustrin fortfarande åsamkades ekonomiska förluster efter 1994. För det andra eftersom den rimliga vinsten 1994 fastställdes med hänsyn till de långsiktiga behoven av investeringar vid den aktuella tidpunkten, medan man i det nu aktuella fallet tog hänsyn till de långsiktiga förluster som gemenskapsindustrin åsamkades och, enligt några exporterande tillverkare, den vinstnivå som skulle ha kunnat uppnås i avsaknad av dumpad import. Även vid användning av den föreslagna vinstmarginalen på 6 % skulle emellertid nivån på de föreslagna åtgärderna inte ändras, eftersom dessa åtgärder fortfarande skulle baseras på dumpningsmarginalerna.

(158) Slutligen bör det understrykas att de ovannämnda exporterande tillverkarna inte lämnade några bevis för att kommissionens tillvägagångssätt när det gäller den rimliga vinstnivån inte var korrekt och de gjorde inte någon relevant analys av vilken denna marginal skulle vara.

(159) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas således det som sägs i skäl 108 i förordningen om preliminär tull.

7.2 **Tullens form och nivå**

(160) Antidumpningstullsatserna motsvarar i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen dumpningsmarginalerna, eftersom skademarginalerna konstaterats vara högre för samtliga exportörer i de berörda länderna.

(161) När det gäller det parallella antisubventionsförfarandet skall emellertid i enlighet med artikel 24.1 i förordning (EG) nr 2026/97 [1] (nedan kallad den grundläggande antisubventionsförordningen) och artikel 14.1 i grundförordningen ingen produkt omfattas både antidumpningstullar och utjämningstullar när det rör sig om en och samma situation so beror på dumpning och exportsubventioner. I samband med den nuvarande undersökningen konstaterades det att en slutgiltig antidumpningstull bör införas på import av den berörda produkten med ursprung i Australien, Indonesien och Thailand och det är därför nödvändigt att fastställa om, och i vilken utsträckning, subventions- och dumpningsmarginalerna har sitt upphov i samma situation.

(162) I samband med det parallella antisubventionsförfarandet konstaterades det att subventionsnivån i bland annat Thailand (samtliga företag) och Indonesien (endast samarbetsvilliga företag) var lägre än miniminivån och därför infördes inte någon utjämningstull mot dessa länder.

[1] EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

(163) När det gäller Australien föreslogs, i enlighet med artikel 15.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen, en slutgiltig utjämningstull motsvarande subventionsbeloppet, som konstaterades vara lägre än skademarginalen. Alla subventionsordningar som undersöktes i Australien utgjorde exportsubventioner i den mening som avses i artikel 3.4 a i den grundläggande antisubventionsförordningen. Subventionerna i sig kunde bara påverka den australiska exporterande tillverkarens exportpris vilket ledde till en högre dumpningsmarginal. Den slutgiltiga dumpningsmarginal som fastställdes för den enda samarbetsvilliga australiska tillverkaren kan med andra ord delvis tillskrivas exportsubventioner. Under dessa omständigheter anses det inte lämpligt att införa både utjämningstullar och antidumpningstullar motsvarande totalsumman av de relevanta subventionsmarginaler och dumpningsmarginaler som slutgiltigt fastställts. Den slutgiltiga antidumpningstullen bör därför justeras så att den återspeglar den faktiska dumpningsmarginal som kvarstår efter anförandet av den slutgiltiga utjämningstull som undanröjer effekten av exportsubventionerna.

(164) När det gäller de icke-samarbetsvilliga indonesiska exporterande tillverkarna föreslogs, i enlighet med artikel 15.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen, en slutgiltig utjämningstull motsvarande subventionsbeloppet, som konstaterades vara lägre än skademarginalen. Det konstaterades att hälften av subventionsordningarna i Indonesien utgjorde exportsubventioner i den mening som avses i artikel 3.4 a i den grundläggande antisubventionsförordningen. Subventionerna som sådana kunde endast påverka de icke-samarbetsvilliga indonesiska exporterande tillverkarnas exportpris, vilket ledde till en högre dumpningsmarginal. Den slutgiltiga dumpningsmarginal som fastställdes för dessa icke-samarbetsvilliga indonesiska exporterande tillverkare kan med andra ord delvis tillskrivas exportsubventioner. Under dessa omständigheter anses det inte lämpligt att införa både utjämningstullar och antidumpningstullar motsvarande totalsumman av de relevanta subventionsmarginaler och dumpningsmarginaler som slutgiltigt fastställts. Den slutgiltiga antidumpningstullen för de icke-samarbetsvilliga indonesiska exporterande tillverkarna bör därför justeras så att den återspeglar den faktiska dumpningsmarginal som kvarstår efter anförandet av den slutgiltiga utjämningstull som undanröjer effekten av exportsubventionerna.

(165) Mot bakgrund av ovanstående är de slutgiltiga tullsatserna följande, uttryckta i procent av priset cif gemenskapens gräns, före tull, och med beaktande av resultatet av antisubventionsförfarandet:

Land	Företag	Antidumpningstullsats
Australien	Alla företag	12,0 %
Indonesien	PT Indorama Synthetics Tbk	8,4 %
	PT Panasia Indosyntec	14,8 %
	PT GT Petrochem Industries Tbk	14,0 %
	PT Susilia Indah Synthetic Fiber Industries	14,0 %
	PT Teijin Indonesia Fiber Corporation Tbk	14,0 %
	Alla övriga företag	15,8 %
Thailand	Indo Poly (Thailand) Ltd	15,5 %
	Teijin Polyester (Thailand) Ltd	26,9 %
	Teijin (Thailand) Ltd	26,9 %
	Alla övriga företag	27,7 %

(166) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i denna förordning fastställdes på grundval av slutsatserna från den nuvarande undersökningen. De återspeglar därför den situation som konstaterades under denna undersökning med avseende på dessa företag. Dessa tullsatser (i motsats till den landsomfattande tull som tillämpas på alla övriga företag) är därför uteslutande tillämpliga på import av produkter med ursprung i det berörda landet, vilka tillverkas av företagen och därmed av de angivna särskilda rättsliga enheterna. Importerade produkter vilka tillverkas av något annat företag som inte särskilt anges med namn och adress i artikeltexten till denna förordning, inbegripet enheter närstående de som är särskilt angivna, kan inte omfattas av dessa tullsatser utan skall omfattas av den tullsats som tillämpas på ”alla övriga företag”.

(167) Eventuella ansökningar om tillämpning av individuella antidumpningstullsatser (t.ex. till följd av en ändring av enhetens namn eller inrättandet av nya produktions- eller försäljningsenheter) bör snarast ställas till kommissionen ([1]) tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt beträffande eventuella ändringar av företagets verksamhet i förbindelse med tillverkning, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. denna namnändring eller ändring av produktions- och försäljningsenheterna. Kommissionen kommer, vid behov och efter samråd med rådgivande kommittén, att ändra förordningen i enlighet därmed genom att uppdatera förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatser.

(168) Eftersom stickprovstagning använts i samband med undersökningen om dumpning i Indonesien, kan en översyn avseende nya exportörer i enlighet med artikel 11.4 i grundförordningen i syfte att fastställa individuella dumpningsmarginaler, inte inledas när det gäller Indonesien. För att likvärdig behandling skall garanteras alla faktiska nya indonesiska exporterande tillverkare och samarbetsvilliga företag som inte ingår i stickprovet för detta land anses det emellertid att den vägda genomsnittliga tull som införts för de senare företagen bör tillämpas på alla nya indonesiska exporterande tillverkare som i annat fall skulle vara berättigade till en översyn i enlighet med artikel 11.4 i grundförordningen.

8. **UTTAG AV DEN PRELIMINÄRA TULLEN**

(169) Med tanke på storleken på de dumpningsmarginaler som konstaterats för de exporterande tillverkarna och den allvarliga skada som gemenskapsindustrin vållats anses det nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställts genom en preliminär antidumpningstull enligt förordningen om preliminär tull slutgiltigt tas ut motsvarande de slutgiltiga tullar som införs om detta belopp är lika stort som eller lägre än den preliminära tullen. I annat fall bör endast den preliminära tullen tas ut slutgiltigt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av syntetstapelfibrer av polyestrar, inte kardade, kammade eller på annat sätt beredda för spinning, enligt KN-nummer 5503 20 00 med ursprung i Australien, Indonesien och Thailand.

2. Följande slutgiltiga tullsatser skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för produkter som tillverkas av de angivna företagen:

Land	Företag	Tullsats	TARIC-tilläggs-nummer
Australien	Samtliga företag	12,0 %	—
Indonesien	PT Indorama Synthetics Tbk, Graha Irma, 17th floor, Jl. HR Rasuna Said Blok X-1 Kav. 1-2, PO Box 3375, Jakarta 12950, Indonesia	8,4 %	A051
	PT Panasia Indosyntec, Jl. Garuda 153/74, Bandung 40184, Indonesia	14,8 %	A052
	PT GT Petrochem Industries Tbk, Exim Melati Building – 9th floor, Jl. M.H. Thamrin Kav. 8–9, Jakarta 10230, Indonesia	14,0 %	A053

([1]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat C, DM 24 – 8/38, Rue de la Loi/Westraat 2000, B-1049 Bryssel/Belgien.

Land	Företag	Tullsats	TARIC-tilläggs-nummer
	PT Susilia Indah Synthetic Fiber Industries, Jl. Kh. Zainul Arifin Kompleks Ketapang Indah Blok B 1 No.: 23, Jakarta 11140, Indonesia	14,0 %	A054
	PT Teijin Indonesia Fiber Corporation Tbk, 5th floor Mid Plaza 1, Jl Jend. Sudirman Kav. 10–11, Jakarta 10220, Indonesia	14,0 %	A055
	Alla övriga företag	15,8 %	A999
Thailand	Indo Poly (Thailand) Ltd, 35/8 MOO 4, Tambol Khunkaew Amphur Nakhornchaisri, Nakhornprathom 73120 Thailand	15,5 %	A056
	Teijin Polyester (Thailand) Ltd, 19th floor, Ploenchit Tower 898 Ploenchit road, Lumpinee, Patumwan Bangkok 10330, Thailand	26,9 %	A155
	Teijin (Thailand) Ltd, 19th floor, Ploenchit Tower 898 Ploenchit road, Lumpinee, Patumwan Bangkok 10330, Thailand	26,9 %	A155
	Alla övriga företag	27,7 %	A999

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Om en ny exporterande tillverkare i Indonesien lämnar tillräckliga bevis till kommissionen för att

— han inte exporterat den produkt som anges i artikel 1.1 till gemenskapen under undersökningsperioden,

— han inte är närstående någon av de exportörer eller tillverkare i Indonesien som omfattas av de antidumpningsåtgärder som införs genom denna förordning,

— han faktiskt har exporterat den berörda produkten till gemenskapen efter den undersökningsperiod på vilken åtgärderna grundas, eller genom avtal gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande mängd till gemenskapen,

får rådet genom ett enkelt majoritetsbeslut på förslag av kommissionen och efter samråd med den rådgivande kommittén ändra artikel 1.2 i denna förordning genom att låta den nya exporterande tillverkaren omfattas av den vägda genomsnittliga tullsats som anges i den artikeln.

Artikel 3

De belopp för vilka säkerhet ställts genom den preliminära antidumpningstullen på import med ursprung i Australien, Indonesien och Thailand inom ramen för förordningen om preliminär tull skall tas ut till den tullsats som slutgiltigt införs genom denna förordning. Säkerställda belopp överstigande den slutgiltiga antidumpningstullen skall frisläppas. I de fall där den slutgiltigt införda antidumpningstullen är högre än den preliminära tullen bör endast de belopp för vilka säkerhet ställts på nivån för den preliminära tullen tas ut slutgiltigt.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 juli 2000.

På rådets vägnar
H. VÉDRINE
Ordförande